

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3698/2019
08.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., против туженог Република Србија, Министарство правде, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво РС, Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 461/19 од 05.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 461/19 од 05.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашки П1 24/18 од 16.10.2018. године, у ставу I изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиљи на име разлике новчаног поклона-честитке за Нову годину за сина мал. ББ за 2014, 2015, 2016, 2017. и 2018. годину плати укупно 31.079,00 динара и за ћерку мал. ВВ за 2015, 2016, 2017. и 2018. годину плати укупно 28.390,00 динара, све са законском затезном каматом како је то ближе наведено у овом ставу изреке. У ставу II изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 43.677,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 461/19 од 05.06.2019. године првостепена пресуда је преиначена на тај начин што је тужбени захтев одбијен у целисти, те одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила благовремену и дозвољену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући законитост и правилност побијане одлуке у смислу члан 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиље није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је запослена код туженог на радном месту Тужила је мајка мал. сина ББ, рођеног ...2010. године и мал. ћерке ВВ, рођене ...2014. године. Поступајући у складу са чланом 46. Посебног колективног уговора за државне органе тужени је исплатио тужили поклон за Нову годину – новчану честитку и то : 1) за малолетног ББ за 2014. годину износ од 6.000,00 динара, за 2015. годину износ од 1.000,00 динара, за 2016. годину износ од 5.000,00 динара и за 2017. и 2018. годину износ од по 1.000,00 динара и 2) за малолетну ВВ за 2015. годину износ од 1.000,00 динара, за 2016. годину износ од 5.000,00 динара и за 2017. и 2018. годину износе од по 1.000,00 динара. Из садржине налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке утврђени су максимални неопорезиви износи за утужени период (2014, 2015, 2016, 2017. и 2018. година) предвиђени законом који уређује порез на доходак грађана, као и износи разлике између наведених износа и износа исплаћених тужили од стране туженог на име поклона за Нову годину.

Првостепени суд усваја тужбени захтев те досуђује тужили разлику између исплаћеног износа и максималног неопорезивог износа прописаног законом који уређује порез на доходак грађана, сматрајући да тужени није исплатио тужили пун износ на име новогодишње честитке за децу млађу од 15 година сходно одредбама Колективног уговора за државне органе.

Другостепени суд не прихвата изнето становиште првостепеног суда, те преиначава првостепену пресуду и одбија тужбени захтев у целости. Своју одлуку образлаже другачијим тумачењем члана 44а. (раније важећег) и члана 46. став 1. (тренутно важећег) Колективног уговора за државне органе, који прописују да је послодавац дужан да обезбеди деци запосленог старости до 15 година живота поклон за Нову годину – новчану честитку у вредности до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана. По мишљењу другостепеног суда прописан је максимални износ новогодишњег поклона, али не и минимални износ, из чега следи да послодавац није дужан да обезбеди новогодишњи поклон у вредности неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана. Стога, тужила нема право на разлику између исплаћене вредности и вредности максималног неопорезивог износа.

По оцени Врховног касационог суда правилно је другостепени суд интерпретирао и применио члан 44а Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ бр. 23/98... 15/12), који је био на снази и примењивао се у 2014. години и члан 46. став 1. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ бр. 25/15... 34/18) који се примењивао у 2015, 2016, 2017. и 2018. години. Овим одредбама на идентичан начин је регулисано право запосленог на поклон за Нову годину – новчану честитку за децу старости до 15 година у вредности до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана. Правилан је закључак другостепеног суда да наведене одредбе КУ не прописују минимални, већ само

максимални износ поклона за Нову годину – до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана, а висина новогодишњег поклона за сваку годину се одређује на основу одлуке послодавца. Дакле, послодавац је дужан да обезбеди новогодишњи поклон за децу запослених до 15 година који не може бити веће вредности од неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана, али не нужно у тој вредности, како то неправилно закључује првостепени суд. Како је тужени за 2014, 2015, 2016, 2017. и 2018. годину тужиљи исплатио утврђену накнаду по наведеном основу, то следи да је правилан закључак другостепеног суда да тужиља нема право на разлику између исплаћеног и вештачењем утврђеног максималног неопорезивог износа зараде на примања запосленог.

Имајући у виду да ни осталим ревизијским наводима није доведена у питање правилност побијане одлуке, то је Врховни касациони суд на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић